

MEGATRON MAN

In de reeks vergeten artiesten en vergeten hits, schotel ik u deze keer de geschiedenis voor van een muzikant die vooral populair was tijdens de jaren tachtig.

Patrick Joseph Cowley werd geboren op 19/10/1950 in Buffalo. Hij groeide op in het noorden van New York samen met zijn broers. Patrick was het tweede kind in het gezin. Hij speelde als drummer in verschillende garagebands, maar kon tevens gitaar en keyboard spelen. Dit laatste instrument bespeelde hij op het gehoor. Daarna studeerde hij Engels aan de universiteit van Buffalo. Wanneer hij ergens ging spelen, bracht hij geschenkjes mee voor de familieleden, en ook tapes van het concert. In de kelder had hij een drumstel staan, en werkte daarmee iedereen op de zenuwen. Toch stonden zijn ouders achter zijn droom om muziek te gaan maken. In 1971 verhuisde hij van Rochester naar de baai van San Francisco, om daar aan het City College of San Francisco, intens de synthesizer te gaan bestuderen. Zijn medestudenten aan het Electronic Music Lab waren Arthur Adcock en Jerry Judnick. De lessen werden gegeven door Jerry Mueller. Zes maand later kwam Maurice Tani bij het groepje. Die laat ik even aan het woord:

"Patrick and I played in a couple of bands together, created radio jingles, songs, electronic pieces, costumes, back up singers... all kind of stuff. His disco music was really just the latest thing he has done. He was the student in charge in the Electronic Music Lab while other student used the school's equipment. Patrick, Arthur and I continued to do a lot of experimental music, blending various types of music and adapting them to the synth. Some avant-garde, artsy stuff."

Op dat moment bestonden er slechts drie types van synthesizers: de Moog, die de meeste mensen met synthesizermuziek associeerden, maar die zeer duur was; de Buchla, ook zeer duur; en de Putney, die relatief goedkoop in de Uk gemaakt werd. Patrick kocht dus een Putney, maar stapte later over naar een E-mu systeem, en nog later naar een Serge synthesizer. Deze laatste is het enige analoge apparaat dat in de City College digitale studio vandaag nog aanwezig is. Lesgever Jerry Mueller had hierover het volgende te zeggen: *"Patrick was a master of the E-mu system, but he did it intuitively. Everyone else could talk the lingo: This oscillator is modulating the filter, but Patrick couldn't tell you how he got his sounds; he just did it. One day, I came into the studio and heard a tune called 'A Whiter Shade of Pale'. I assumed Patrick was playing a tape, but it turned out he'd synthesized the whole thing! Not an easy thing to do!"*

Maurice Tani voegt daar aan toe: *"Arthur Adcock had a little money from his family and bought his own Electrocomp system. He was very generous with his equipment and would let Patrick come over and use the gear a couple days a week. Patrick introduced me to Arthur and we all shared the gear for the next few years. Patrick, Arthur and I formed a production company called Short Circuit that produced musical segues, 'stingers', sound effects for radio stations, etc. "*

Patrick was tewerkgesteld als lichttechnicus in de discotheek The City in North Beach, San Francisco. Hij werkte in de showroom in de kelder waar Sylvester, een zanger uit San Francisco, met zijn band een show opnam. Deze discotheek was de

grootste en belangrijkste homo discoclub rond San Francisco, en Sylvester nam de demo op van 'You Make Me Feel'. Patrick werd gevraagd om het nummer te voorzien van moderne arrangementen. De groep had totaal geen idee dat hij met muziek bezig was, gezien hij dat verzwegen. Hij liet hen toch een paar tapes horen en vroeg of zij de achtergrondmuziek bij enkele van zijn songs wilden doen. Zij waren verbaasd over deze innovatieve geluiden. Patrick deed 'Kickin' In' en 'Love Me Hot' (die nooit uitgebracht zijn, en nog steeds in Megatone's schatkamer liggen). Sylvester wou die synthesizermuziek integreren in zijn R&B sound en huurde Patrick in. Hij zou van dan af mee op tournee gaan met zijn keyboards en synthesizers. Sylvester was toen aan het werk aan zijn tweede elpee, met gitarist en songwriter James 'Tip' Werrick, die later zijn producer zou worden. Patrick en Werrick waren burens en zouden goede vrienden worden. Toch was er in het begin wat spanning tussen Patrick en de andere bandleden. Ze vonden hem niet belangrijk genoeg als muzikant, omdat zijn sound zijn tijd vooruit was. Na een tijdje veranderde dat en werd hij een volwaardig groepslid. Zijn synthesizerinnovaties resulteerden in de elpee 'Step II' van Sylvester, en plaveiden voor deze laatste zo de weg naar internationale erkenning. Patrick's werk op synthesizer werd synoniem met Sylvester's sound, en zeer belangrijk voor de creatie van hits als 'You Make Me Feel (Mighty Real)', 'Dance (Disco Heat)' en 'Can't Stop Dancing'.

In het midden van de jaren zeventig voordat Jorge Socarras de groep Indoor Life oprichtte, waren hij en Patrick goede vrienden. Patrick produceerde heel wat new wave materiaal onder twee namen: 'Catholic' en 'Lesser Man'. Ze probeerden het te laten releasen, maar het was te ver vooruit op zijn tijd. De songs waren geïnspireerd op Eno, Devo, Nico enz. waarop Patrick synthesizer speelde, Jorge zong, en Sylvester's band muziek speelde. Patrick was omringd door mensen uit verschillende muziekstijlen zoals disco, rock, gospel, new wave enz.

Alhoewel Patrick door de tournees dikwijls weg van huis was, bleef hij contact houden met de clubscène in San Francisco. In 1980 geraakte hij bevriend met Marty Bleckman, een producer/keyboardspeler die gewerkt had bij Fantasy Records. De twee vormden in de zomer van 1981 hun eigen label, Megatone Records. Patrick's eerste solohit was de single 'Menergy/I Wanna Take You Home' op Fusion Records, dat in oktober van dat jaar in de discoharts kwam. Nog in datzelfde jaar verscheen de elpee 'Megatron Man' (ik bezit hem op Megatone Records). In 1982 was het dan de beurt aan de single 'Megatron Man'. Maurice Tani zei nog: "*After Patrick made some money with 'Megatron Man', he bought his own Electrocomp synthesizer and an Otari 1/2" 8-track machine.*"

Ongeveer gelijktijdig met 'Megatron Man' begon hij ook samen te werken met de zanger Paul Parker. Beiden schreven en coproduceerden de single 'Right On Target', die tot nummer één in de discoharts doorstootte (ik bezit de elpee 'Too Much To Dream' uit 1983, waarop de single staat, op het Injection Disco Dance label, alhoewel op de hoes van de plaat Megatone Records staat). Nog meer succes kwam onder de vorm van (de herenigde samenwerking) Sylvester's single 'Do You Wanna Funk' (ik bezit de maxisingle op het Dance Records label van Ariola, en ook de elpee 'All I Need' van Sylvester uit 1982 op Dance Records van Ariola, terwijl op de cover ook Megatone staat). In 1982 produceerde Patrick zijn laatste elpee 'Mind Warp' voor Megatone (ik bezit een exemplaar op het Nederlandse Ramshorn label).

Deze elpee is een conceptplaat, want ze staat integraal in het teken van sciencefiction, met songs als 'Tech-No-Logical World', 'Invasion', 'They Came At Night', 'Mind Warp', 'Primitive World', 'Mutant Man' en 'Going Home'. Op de eerste song zingt Paul Parker de leadzang.

Daarnaast fungeerde hij nog als producer voor Loverde (voorheen gekend als de Patrick Cowley Singers), Michelle, Hot Posse, en niet te vergeten, zijn legendarische, meer dan vijftien minuten durende remix van Donna Summer's 'I Feel Love'. Hij stierf aan de gevolgen van AIDS op 12/11/1982, als de eerste artiest die aan die verschrikkelijke ziekte ten onder ging. God weet, welke pareltjes hij eventueel nog zou kunnen op ons loslaten hebben.

Latere artiesten zoals de Pet Shop Boys en New order noemden hem een inspiratiebron. Cowley paste dikwijls zijn computerprogramma's manueel aan, om dat speciaal geluid te bekomen. Blecman bleef het label Megatone Records runnen tot aan zijn dood op 20/09/1991. Hij bracht nog 'The Patrick Cowley Collection' uit. Daarna verhuisde het label naar Hollywood in 1994. Sylvester was al overleden aan dezelfde gevolgen van AIDS in 1988. Patrick was iemand die zijn tijd vooruit was, en wordt dikwijls genoemd samen met Giorgio Moroder, beiden pioniers van de elektronische dansmuziek.

Patrick Van de Wiele